

דְּנוֹקְבָא עַל דְּכוּרָא, בַּת אֵיהִי וְדִינָא אֵיהִי, וְרָזָא  
 דְּמִלָּה דְּכוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא גְרִים דְּשְׁלִיט יְמִינָא  
 עַל שְׂמָאלָא, וַיִּפְקֹן יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵי וְלֹא בְּדִינָא,  
 וְדָא אֵיהִו (תהלים קיז ב) כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ, וְרָזָא  
 דְּמִלָּה (ישעיה סו ז) בְּטָרָם יָבֵא חֶבְלֵהּ לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכַר.

וּבְשֵׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהו"ה רַחְמֵי, אַדְנִי  
 דִּינָא, כַּד שְׁלִיט יְהו"ה עַל אַדְנִי  
 יֵאֵהְדוּנָה יְרַחֲמֵי אֵיהִו, וְכַד שְׁלִיט אַדְנִי עַל יְהו"ה  
 אֵיֵהְדוּנָה דִּינָא אֵיהִו, וְרָזָא דְּמִלָּה (שם מ י) אַדְנִי  
 אֱלֹהִים בְּחֻזְק יָבֵא, בְּתַקִּיפּוֹ דְּדִינָא, וּבְדָא עֲקָדָה  
 דִּיצְחָק דִּאֲתַעְקַד קַמִּי אָבּוּי, וּמָסַר גְּרַמִּיָּה לְמִיתָה  
 בְּגִין דִּישׁוּיב מָשִׁיחַ וַיִּשְׂרָאֵל דְּלֹא יְמוּתוּן, וְלֹא עוּד  
 אֲלָא דְאַפִּילוּ אֵי יִשְׂרָאֵל לַהּוּוּ עֲבָרִין בְּגָלוּתָא, עַל  
 שְׂפִיכוֹת דְּמִים וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וְעַבְדוּדָה זָרָה, זְכוֹת

### לשון הקודש

רחמים, אַדְנִי דִין, וּכְשִׁשׁוּלְטַת יְהו"ה עַל  
 אַדְנִי יֵאֵהְדוּנָה יְ, הוּא רַחְמֵי,  
 וּכְשִׁשׁוּלְטַת אַדְנִי עַל יְהו"ה אֵיֵהְדוּנָה יְ,  
 הוּא דִין, וְסוּד הַדְּבָר - אַדְנִי אֱלֹהִים  
 בְּחֻזְק יָבֵא, בְּתַקִּיפּוֹ הַדִּין, וּבְזוּה עֲקָדַת  
 יֵצְחָק שֶׁנֶּעְקַד לְפָנָי אָבּוּי וּמָסַר עַצְמוֹ  
 לְמִיתָה כַּד שִׁינְעַל מָשִׁיחַ וַיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹא  
 יְמוּתוּן, וְלֹא עוּד, אֲלָא שְׁאֵפְלוּ אִם יִשְׂרָאֵל  
 יְהִיו עוֹבְרִים בְּגָלוּת עַל שְׂפִיכוֹת דְּמִים

הַטָּפָה שֶׁל הַנְּקֵבָה, הוּא בִּן, הוּא וְדָא  
 רַחְמֵי, אֲבָל כְּשִׁמְתַּגְּבַרְת טַפַּת הַנְּקֵבָה  
 עַל הַזָּכָר, הִיא בַת וְהִיא דִין, וְסוּד הַדְּבָר  
 - זָכַר שְׁשׁוּלְטַת עַל נְקֵבָה גְּוָרָם שְׁשׁוּלְטַת  
 הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל, וַיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל  
 בְּרַחְמֵי וְלֹא בְּדִין, וְהוּוּ כִּי גָבַר עָלֵינוּ  
 חֲסֵדוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - בְּטָרָם יָבֵא חֶבְלֵהּ לָהּ  
 וְהַמְלִיטָה זָכַר.

וּבְשֵׁם שֶׁל הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְהו"ה

אַבְהֵן יִגְוּ עַל־יְהוֹן מִשְׂרָפָה הֶרֶג וְחֶנֶק, בְּגִין דְּאַבְרָהָם  
 נִתְנַסָּה בְּנוֹרָא, וַיִּצְחַק בְּסִפְיָא, וַיַּעֲקֹב בְּגִלּוּתָא, זְכוּת  
 אַבְהֵן יְהִי מִגִּין עַל־יְהוֹן.

וְעוֹד נִסְיוֹנָא דְתַלְתָּא אַבְהֵן מְעִידִין, דְּלֹא עָבַר  
 אָדָם דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל עַל תַּלְתָּא פְּקוּדֵין אֱלִין,  
 דְּמִנֵּי לֹון (לִיה) קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב  
 (בראשית ב טז) וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וַיֵּצֵא דָּא  
 עֲבוּדָה זָרָה, לְאֹמֵר דָּא גְלוּי עֲרִיזָת, עַל הָאָדָם דָּא  
 שְׂפִיכּוֹת דְּמִים, דְּנִשְׁמַתָּא דְּאָדָם עָאֲלָת בְּגִלְגּוּלָא  
 דְּאַבְרָהָם, וְאִם אִיהוּ עֵבֶד עֲבוּדָה זָרָה, כִּד עָאֵל  
 בְּנוֹרָא הָוָה אֲתוּקָד, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ז כה)  
 פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרַפּוּן בְּאֵשׁ.

דְּאֵשׁ אֵית לִיה תַּלְתָּא גְּוֹנִין, חוּזַר וַיִּרוּק וְאוֹכֵם,  
 וְרַב־עָאָה תְּכַלָּת, וְאִינוּן דְּבִקּוּן בְּגִחְלָת

### לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וַיֵּצֵא - זו  
 עֲבוּדָה זָרָה, לְאֹמֵר - זֶה גְלוּי עֲרִיזָת, עַל  
 הָאָדָם - זו שְׂפִיכּוֹת דְּמִים, שְׁנִשְׁמַתּוּ שֶׁל  
 הָאָדָם נִכְנָסָה בְּגִלְגּוּל שֶׁל אַבְרָהָם, וְאִם  
 הוּא עֵבֶד עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁנִּכְנַס לְאֵשׁ הָיָה  
 נִשְׂרָף, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם  
 תִּשְׂרַפּוּן בְּאֵשׁ.

שְׂלֵאֵשׁ יֵשׁ שְׂלֵשָׁה גְּוִנִים, לְבָן יֶרֶק  
 וְשֹׁהַר, וְהֶרְבִּיעֵי תְּכַלָּת, וְהֵם דְּבִקּוּם

וְגִלּוּי עֲרִיזָת וְעֲבוּדָה זָרָה, זְכוּת אָבוֹת תַּגִּין  
 עֲלֵיהֶם מִשְׂרָפָה הֶרֶג וְחֶנֶק, מִשּׁוּם  
 שְׂאֵבְרָהֶם נִתְנַסָּה בְּאֵשׁ וַיִּצְחַק בְּסִפְיָן  
 וַיַּעֲקֹב בְּגִלּוּת, זְכוּת אָבוֹת תְּהִיָּה מִגְּנָה  
 עֲלֵיהֶם.

וְעוֹד, הַנְּסִיּוֹן שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת  
 מְעִידִים, שֶׁלֹּא עָבַר אָדָם שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל  
 עַל שְׁלֹשֶׁת הַמְּצוּוֹת הַלְלוּ שְׁעוּה אֹתָם  
 (אמור) הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיֵּצֵא

דַּאִיהוּ סוּמְקָא תָּא חַמְשָׁה, כְּחַשְׁבֵּן הַ (חֲמִשׁ) דַּאִיהוּ  
 אַמוּנָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דַּאִיהוּ ו', דַּאֲתַלְבַּשׁ  
 כְּחַמְשׁ גְּוֹנִין וְנִהִיר בְּהוֹן, וּבִיה סְלָקִין גְּוֹנִין דַּאִינוּן  
 כְּלִילָן בְּה, וְהִיא סְלִיקַת בְּהוֹן לְגַבִּי ו', הָדָא הוּא  
 דְכְּתִיב (ויקרא ו ב) הִיא הָעוֹלָה, וְכַד סְלָקִין תְּרִין  
 דַּאִינוּן ו' ה' בְּקַרְבָּנָא, נְחַתִּין תְּרִין מְלַעִילָא דַּאִינוּן  
 י"ה, (דף קלט ע"ב) וּמִתְקַרְבִּין אֲתוּוֹן וּמִתְיַחֲדִין וּמִתְקַשְׂרִין  
 דָּא בְּדָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְקַרְבָּנָא.

וְרְזָא דְמִלָּה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים  
 עֲלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, סְלָקִין תְּרִין בְּאַשָּׁא,  
 וְנַחַתִּין תְּרִין. וְאַשְׁתִּיב אַבְרָהָם בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, דַּאֲפִ  
 עַל גַּב דַּאִית אַרְבַּע מְלָאכִים דַּאִינוּן מְמַנֵּן דְשֵׁמָא  
 קַדִּישָׁא, לָא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּדְּלָא  
 בְּאַבְרָהָם לְשׁוּבָא לִיה אֱלָא אִיהוּ מִמָּשׁ, בְּגִין דְקִנִּי  
 עַל שְׁמִיה, וּבִיה אֲתַלְבֵּן אָדָם תְּרַאשׁוֹן דַּאִיהוּ

### לשון הקודש

ומתיחדות ונקשרות זו עם זו, וזהו סוד  
 הקרבן.

וסוד הדבר – והנה מלאכי אלהים עלים  
 ויורדים בו, עולים שנים באש, ויורדים  
 שנים, ונצל אברהם בשם של יהו"ה,  
 שאף על גב שיש ארבעה מלאכים שהם  
 הממנים של השם הקדוש, לא רועה  
 הקדוש ברוך הוא להתעסק באברהם

בנחלת שהיא אדמה, הרי חמשה,  
 כחשבון ה' (חמש), שהיא אמונת הקדוש  
 ברוך הוא שהוא ו', שהתלבש בחמשה  
 גונים ומאיר בהם, ובו עולים הגונים  
 שהם כלולים בה, והיא עולה בהם לו.  
 והו שכתוב היא העלה, וכשעולים שנים  
 שהם ו' ה' בקרבן, יורדים שנים מלמעלה  
 שהם י"ה, ומתקרבות האותיות

יִשְׂרָאֵל, דְּלֹא עָבַר עַל וַיְצַו דְּאִיהוּ עֲבוּדָה זְרָה,  
 לְבַתַּר אֶתְלַבֵּשׁ בַּיַּעֲחָק וְאֶצְטְרִיף וְאָמַר (בראשית כב יב)  
 אֵל תַּעַשׂ לֹו מְאוּמָה, דְּתַהוּא דְאֶצְטְרִיף בֵּיה לֹא  
 עֲבַד מִדְּעַם, דְּלֹא עָבַר עַל שְׁפִיכוּת דְּמִים, וְכֵן  
 יַעֲקֹב אֶתְגַּלְגַּל בֵּיה, כִּד נַחַת לְגַלוּתָא דְּמִצְרַיִם  
 (דְּחוּצָה לְאֶרֶץ) דְּדָחִיל דְּלֹא הָוָה סְלִיק, בְּתַהוּא זְמַנָּא  
 אָמַר לֵיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם מו ג) אֵל תִּירָא  
 מִרְדָּה מִצְרַיִמָה וְגוֹמַר, אֲנִכִּי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה  
 וְאֲנִכִּי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה.

## תְּקוּנַת תְּלִיתָא.

(זהו תקון כ"ד).

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אַר"י דְּקַרְבָּנָא, דְּהָוָה נַחֲת  
 בְּקַרְבָּנָא בְּדִיּוֹקְנָא דְאַרִי אָכִיל קַרְבָּנִין,  
 וְדָא אִיהוּ קַדְמָאָה לְחִינוּן דְּהוּוּ אָכִיל קַרְבָּנִין. אָמַר

### לשון הקודש

שְׁלֹא הָיָה עוֹלָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן אָמַר לוֹ  
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תִּירָא מִרְדָּה  
 מִצְרַיִמָה וְגוֹמַר, אֲנִכִּי אֵרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה  
 וְאֲנִכִּי אֶעֱלֶךְ גַּם עִלָּה.

### תְּקוּנַת שְׁלִישִׁי

בְּרֵאשִׁית שֵׁם אַר"י שֶׁל הַקְּרָבָן, שֶׁהָיָה  
 יוֹרֵד עַל הַקְּרָבָן בְּדַמּוֹת אַרִי אוֹכֵל  
 הַקְּרָבָנוֹת, וְזֶהוּ רֵאשׁוֹן לַחֲנוּת שֶׁהָיָה

לְהַצִּילוֹ אֶלָּא הוּא מִמַּשׁ, מִשּׁוּם שְׁקִנְיָא עַל  
 שְׁמוֹ, וְכוּ הַתְּלַבֵּן אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא  
 יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא עָבַר עַל וַיְצַו, שֶׁהוּא  
 עֲבוּדָה זְרָה, אַחַר כִּד הַתְּלַבֵּשׁ בַּיַּעֲחָק  
 וְנִצְטְרֵף וְאָמַר אֵל תַּעַשׂ לֹו מְאוּמָה, שְׁאוֹתוֹ  
 שֶׁנִּצְטְרֵף בּוֹ לֹא עָשָׂה דְבָר, שְׁלֹא עָבַר עַל  
 שְׁפִיכוּת דְּמִים, וְכֵן יַעֲקֹב הַתְּגַלְגַּל בּוֹ  
 כְּשֶׁיֵּרַד לְגַלוּת מִצְרַיִם (שם ח"ו לְאֶרֶץ), שֶׁפָּתַח

ליה רבי אלעזר ואמאי הוו נחתין חיוון למיכל  
 קרבנין, אמר ליה ברי ארבע חיוון אינון בכרסאי,  
 אריה שור נשר אדם, ובגופא דבר נש ארבע  
 יסודי, דממנן עלייהו ארבע חיוון, דנפש פליא  
 בהון, ובגון דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע, פד  
 האב בר נש בארבע יסודי דיליה פאלו האב  
 בנפשא, הדא הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר הטא  
 על הנפש, ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא  
 ורוחא מעפרא.

**דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם,**  
**ובמיא חיוון דאינון פרנסה דארי,**  
**ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא**  
**עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד תב בהון אתפרשן**  
**יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא, וסליק**

### לשון הקודש

הנפש, ובאותו זמן נפרדו מים מאש  
 ורוח מעפר.

**שמעפר יוצאים זרעים, שהם פרנסה**  
**של אדם, ומהמים החיות, שהן פרנסה**  
**של ארי, ומאש בהמות, שהם פרנסה**  
**של שור, ומקרוח עופות, שהם פרנסה**  
**של נשר, וכשתטא בהם, נפרדו**  
**היסודות, ויש בהם מחלקת שהיא פרוד,**  
**ועולה שם יהו"ה מהם, ונכנס יצר הרע**

אוכלים קרבנות. אמר לו רבי אלעזר:  
 ולמה היו יורדות חיות לאכל קרבנות?  
 אמר לו: בגי, ארבע חיות הן בכפא,  
 אריה שור נשר אדם, ובגוף האדם  
 ארבעה יסודות שממנים עליהם ארבע  
 חיות, שהנפש פלולה בהם, ומשום זה  
 פרנסת הנפש מארבעה הללו. כשתטא  
 אדם בארבעה היסודות שלו, פאלו הטא  
 בנפש, והו שפתיב מאשר הטא על

שֵׁם יְהו"ה מְנִיחֵהוּ, וְעָאֵל יִצְר הָרַע דְּאִיהוּ סְמַא"ל  
 שְׁטָן, דִּיהו"ה לָא שְׂרִיא בְּפְרוּדָא, וְרִזָּא דְּמִלְּהָ (הוֹשַׁע)  
 חֵלֶק לְבָם עֵתָה יֵאֲשָׁמוּ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ קְרַבְנָא  
 מֵאֲלִין מִינִין דְּחָב בְּהוֹן, לְקַרְבָּא בְּהוֹן, אֵינּוֹן אַרְבַּע  
 יְסוּדִין דְּאִית בְּהוֹן פְּרוּדָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא  
 דְּמִתְקַרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבֵּי דָא, מִיַּד נְחִית קוּדְשָׁא  
 בְּרִיךְ הוּא עַלְיֵיהוּ וּבְרַח שְׁטָן, וְאִי לָא בְּרַח הָא  
 אֲשָׁא דְקַרְבְּנָא אֲוֹקִיד לֵיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (וִיקְרָא)  
 וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּוּקַד בּוֹ.

וְרִזָּא דְקַרְבְּנִין (אִיּוֹב י' י"א) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי  
 וּבַעֲצָמוֹת וּגְיָדִים תְּסוּכְכֵנִי, עוֹר אִיהוּ  
 לְבוּשָׂא דְאָדָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ג' כ"א) וַיַּעַשׂ  
 יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם,  
 אִם זָכָה פְּתָנוֹת אֹר מְרַקְמָן מִפְּקוּדִין דְּעֵשָׂה,  
 דְּאֲגָרָא דְּלְהוֹן לְעֵלְמָא דְּאֲתִי דְּאִיהוּ אֹר הַגְּנוּז

---

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ
 

---

שׁוֹרְפַת אוֹתוֹ. זְהוּ שְׁכַתוֹב וְהָאֵשׁ עַל  
 הַמִּזְבֵּחַ תִּוּקַד בּוֹ.

וְסוּד הַקְּרַבְנוֹת, עוֹד וּבָשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי  
 וּבַעֲצָמוֹת וּגְיָדִים תְּסוּכְכֵנִי. הָעוֹר הוּא  
 לְבוּשׁ הָאָדָם, זְהוּ שְׁכַתוֹב וַיַּעַשׂ יְהו"ה  
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתָנוֹת עוֹר  
 וַיִּלְבְּשֵׁם, אִם זָכָה – פְּתָנוֹת אֹר מְרַקְמִים  
 מִמַּצּוֹת עֵשָׂה, שְׁשַׁכְרָם לְעוֹלָם הַבָּא.

שְׁהוּא סְמַא"ל שְׁטָן, שִׁיהו"ה לָא שׁוֹרָה  
 בְּפְרוּדָא, וְסוּד הַדְּבָר – חֵלֶק לְבָם עֵתָה  
 יֵאֲשָׁמוּ, וּמְשׁוּם זֶה צְרִיךְ קְרַבָּן מִהַמִּינִים  
 הַלְלוּ שְׁחָטָא בְּהֵם לְקַרְבַּ בְּהֵם, אוֹתָם  
 אַרְבַּעַה יְסוּדוֹת שְׂיֵשׁ בְּהֵם פְּרוּדָא, וּבְאוֹתוֹ  
 זְמַן שְׁמִתְקַרְבִּים הִיְסוּדוֹת זֶה לְזוֹה, מִיַּד  
 יוֹרֵד הַקּוּדֶשׁ פְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם וּבּוֹרַח  
 הַשְׁטָן, וְאִם לָא בּוֹרַח, הָרִי אֵשׁ הַקְּרַבָּן

לְצַדִּיקָא, וְאִם לָא זָכָה מִשְׁכָּא דְחַוְיָא דְכָלִּיל אַרְבַּע  
 יְסוּדִין, דְתַמָּן רְשִׁימִין פְּקוּדִין וְדָלָא תַעֲשֶׂה דְעֵבֶר  
 פִּר נֶשׁ עַלְיָהּ, וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין  
 עֲזוּנֹתָיו שְׁל אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצֻמוֹתָיו, וּקְרִיבוּ  
 דְמִשְׁכָּא דְאָדָם פְּקוּדִין דְעֵשֶׂה, דְאֵינוּן קְרִיבוּ  
 דְאֵתוּן דְשָׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

וְעַלְיָהּ אֲתָמַר (ויקרא א ב) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם  
 קְרִבְוּ, מִכֶּם וְדָאִי, לְאַפְקָא מִשְׁכָּא דְחַוְיָא  
 דְבִיָּה מְרַקְמִין פְּקוּדִין דְלָא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם דְעֵבֶר  
 עַלְיָהּ אֲתָמַר בִּיָּה (תהלים קמד ד) אָדָם לְהֶבֶל דְמָה יִמְיוּ  
 כְּצֵל עוֹבֵר, (במדבר יט יד) אָדָם פִּי יָמוֹת בְּאֶהֱל, פִּי יָמוֹת  
 וְדָאִי, וְדָא אִיְהוּ קְרִיבוּ דְקְרִבְנָא דְעֵשׂוּ יִצְר הָרַע,  
 דְאֲתָמַר בִּיָּה (בראשית כז לא) יָקָם אָבִי וְיֹאכֵל מִצֵּיד בְּנֹו.  
 בְּשָׂר אִיְהוּ שְׂבֵר מִן שְׂבָרִים, וְאִיְהוּ סוּמְק, מִסְטָרָא  
 דְחִתָּה דְאִיְהוּ שׂוֹר, בְּשָׂר חֵי בְּשָׂר טָהוֹר, וְאִית

(ד קמ)

---

 לשון הקודש
 

---

וְעַלְיָהּ נֶאֱמַר אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם  
 קְרִבְוּ, מִכֶּם וְדָאִי, לְהוֹצִיא עוֹר הַנְּחָשׁ  
 שִׁבּוּ מְרַקְמִים מִצְוֹת לָא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם  
 שְׂעוּבַר עַלְיָהּ נֶאֱמַר בּוּ אָדָם לְהֶבֶל דְמָה  
 יִמְיוּ כְּצֵל עוֹבֵר, אָדָם פִּי יָמוֹת בְּאֶהֱל, פִּי  
 יָמוֹת וְדָאִי, וְזוּהִי תְקַרְבַּת תְּקַרְבָּן שְׁל  
 עֵשׂוּ, יִצְר הָרַע, שְׂנֵאֱמַר בּוּ יָקָם אָבִי  
 וְיֹאכֵל מִצֵּיד בְּנֹו. הַבְּשָׂר הוּא שְׂבֵר מִן

שְׂהוּא הָאוֹר הִנְנוּ לְצַדִּיקִים, וְאִם לָא זָכָה  
 – עוֹר הַנְּחָשׁ שְׂבּוּלָל אַרְבַּעַה יְסוּדוֹת,  
 שְׂשָׁם רְשׁוּמוֹת מִצְוֹת לָא תַעֲשֶׂה שְׂאָדָם  
 עֵבֶר עַלְיָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֵרוּן בְּעַלִּי  
 הַמִּשְׁנָה, עֲזוּנֹתָיו שְׁל אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל  
 עֲצֻמוֹתָיו, וּקְרִיבוּ הָעוֹר שְׁל הָאָדָם מִצְוֹת  
 עֵשֶׂה, שְׂהֵם קְרִיבוּ שְׁל אוֹתוֹת שְׂמוֹ שְׁל  
 תְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא.

(א"ע) אֲחֵרָא דְּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרִיפָה דְּשִׂיא בֵּיה רִיחַ  
הַטּוּמְאָה, מִלְּאֵךְ הַמָּוֶת דְּרָכִיב עַל קַרְנֵי שׁוּר  
מוֹעֵד בַּשָּׂר טָמֵא.

עֵצִים, אֵית עֵצִים טָמֵא וְאֵית עֵצִים טָהוֹר, וּבָשָׂר  
דְּדַכְּוֵי וְעֵצִים דְּדַכְּוֵי, עֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (בראשית ב'  
כג) עֵצִים מִעֵצֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצִים אִיהוּ אֲרִיָּה,  
גִּידִים אִיהוּ נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר דְּדַכְּוֵי וְנֶשֶׁר  
דְּמִסְאָבוּ, עֵצִים וּבָשָׂר וְגִידִים עֲלִיָּהוּ שִׂיא בְּרָכָה  
וְקְדוּשָׁה וְיַחּוּד, דְּאִינּוֹן כְּהֵן לֵוִי וְיִשְׂרָאֵל, בְּעֵצִים כַּד  
שִׂיא בְּרָכָה בֵּיה, מִיָּד (יחזקאל לו' ז) וְתִקְרְבוּ עֵצִים  
עֵצִים אֶל עֵצֵמוֹ, מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא  
בְּקַרְבָּנָא, וּמִיָּד נְחִית עֲלִיָּהוּ מִשְׁחָא וְשִׂיא עֲלִיָּהוּ  
בְּרָכָה, בַּשָּׂר שִׂיא עֲלִיָּה קְדוּשָׁה, דְּאִיהִי מִסְטָרָא  
דְּלִוִּים, הֵדָא הוּא דְּכָתִיב וְקִדְשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, מִיָּד

### לשון הקודש

שֶׁל טְהוֹרָה וְנֶשֶׁר שֶׁל טָמְאָה. עֵצִים וּבָשָׂר  
וְגִידִים, עֲלֵיהֶם שׁוֹרָה בְּרָכָה וְקְדוּשָׁה  
וְיַחּוּד, שֶׁהֵם כְּהֵן לֵוִי וְיִשְׂרָאֵל. בְּשֶׁבַע עֵצִים  
שׁוֹרָה בְּרָכָה, מִיָּד וְתִקְרְבוּ עֵצִים  
אֶל עֵצֵמוֹ, מִתְקַרְבִּים וְנִקְשְׂרִים זֶה עִם זֶה  
בְּקַרְבָּן, וּמִיָּד יוֹרֵד עֲלֵיהֶם שֶׁמֶן וְשׁוֹרָה  
עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, עַל הַבָּשָׂר שׁוֹרָה קְדוּשָׁה  
שֶׁהִיא מִצַּד הַלְוִיִּם. זֶהוּ שְׂכָתוּב וְקִדְשֵׁת  
אֶת הַלְוִיִּם. מִיָּד מִתְקַרְבִּים עוֹרְקֵי הַדָּם

שְׂבָרִים, וְהוּא אָדָם, מִצַּד שֶׁל הַחַיָּה  
שֶׁהוּא שׁוֹר, בַּשָּׂר חַי, בַּשָּׂר טָהוֹר, וְיֵשׁ  
אַחַר שֶׁל בַּשָּׂר בַּשָּׂדֶה טְרִיפָה, שֶׁשׁוֹרָה בּוֹ  
רִיחַ הַטּוּמְאָה, מִלְּאֵךְ שְׂרוּכָב עַל קַרְנֵי  
שׁוֹר מוֹעֵד, בַּשָּׂר טָמֵא.

עֵצִים, יֵשׁ עֵצִים טָמֵא וְיֵשׁ עֵצִים טָהוֹר,  
וּבָשָׂר שֶׁל טְהוֹרָה וְעֵצִים שֶׁל טְהוֹרָה, עֲלֵיהֶם  
נֶאֱמַר עֵצִים מִעֵצֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצִים  
הוּא אֲרִיָּה, גִּידִים הוּא נֶשֶׁר. נֶשֶׁר, נֶשֶׁר



מתקרבין ערקין דדמא לגבי לבא, דברכאן מכהני  
 אינון, הָדָא הוּא דְכָתִיב (במדבר ו כג) דְּבַר אֵל אֶהְרֹן  
 וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ. גִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְאִינוּן  
 יְחֻדָּא וְקְדוּשָׁה וְקְשׁוּרָה וְגִרְמִין וּבִשְׂרָא, וְכַד  
 מִתְקַשְׂרִין בְּתַרְוֵיהוּ אֲתִקְרִיאוּ יְחֻד וְיְחֻד אִיהוּ  
 בְּיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכָתִיב (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל  
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

**מִשְׁכָּא** אִיהוּ דְמוֹת אָדָם מְלָכוֹת, כָּל דִּיּוֹקְנִין  
 אֲתַתְּוִין בָּהּ, וְאִיהִי כְּלִילָא מִבִּשְׂרָא  
 וְגִידִין וְגִרְמִין, וְאִיהִי תְמוֹנַת כָּל, וְאִיהִי בְּרָכָה  
 וְקְדוּשָׁה וְיְחֻד, כְּהָנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, דְּאִינוּן  
 קְשִׁירֵן בְּתַלְתְּ אֲבָהֶן, דְּאֲתִמַּר בְּהוֹן הָאֲבוֹת הֵן הֵן  
 הַמְרַכְּבָה, בְּבִשְׂרָא כַּד מִתְקַדְּשָׁא, נְחִית עֲלֵיהּ דָּם  
 טָהוֹר, וְגִידִים כַּד מִתְיַחֲדִין נְחִית עֲלֵיהּ רֹחָא  
 קְדִישָׁא, גִּרְמִין נְחִית עֲלֵיהּ מִיּוֹן דְּדַכּוּ, דָּא אִיהוּ

### לשון הקודש

הדיוקנאות נראים בו, והיא כלולה  
 מבשר וגידים ועצמות, והיא תמונת כל,  
 והיא ברכה וקדשה ויחוד, כהנים ולוים  
 וישראלים, שהם קשורים בשלש  
 האבות, שנאמר בהם האבות הן הן  
 המרכבה. בבשר בשמתקדש, יורד עליו  
 דם טהור, וכשהגידים מתיחדים, יורדת  
 עליהם רוח קדשה, על העצמות יורדים

אל הלב, שהברכות הן מהכהנים, והו  
 שכתוב דבר אל אהרן ואל בניו לאמר  
 כה תברכו. הגידים מישראל, והם היחוד  
 והקדשה וקשר של העצמות והבשר,  
 וכשנגשרים בשניהם נקראים יחוד,  
 והיחוד הוא בישראל. והו שכתוב שמע  
 ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד.

העור הוא דמות אדם מלכות, כל

רָזָא דְקַרְבָּנִין. חָדָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְחָדוּ חֲבֵרָיא  
וְאָמְרוּ אִילוּ לָא אֲתִינָא לְהָאֵי עֲלֵמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע  
דָּא דִּי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, וְעוֹד בְּרָזָא דְקַרְבָּנִין, לְבָא  
אִיהוּ מְזַבַּח דְּבֵיהּ דָּם דְּקַרְבָּנִין, וְעַל דָּא  
אֲתַמַּר (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו, אִם זָכוּ אַרְיָה הָוָה  
נְחִית לְמִיכַל קַרְבָּנָא, וְאִי לָא פְּלַבָּא נְחִית, וּבָאָן  
אֲתַר בְּכַבְדָּא, דְּתַמָּן מָרָה גִיְהֵנָם, דְּאִיְהִי עֲלוּקָה  
דְּאִית לָהּ תִּירֵי בְּנֹת הַב הַב, פְּמָה דְּאֵת אָמַר (משלי  
ל טו) לְעֲלוּקָה וְכוּ', וּבְלָבָא בְּהוֹן צְנוּת הַב הַב, וּמָרָה  
אִיְהִי גִיְהֵנָם, חֲרָבָא דְּמִלְאַךְ הַמּוֹת דְּאִית לָהּ תִּירֵי  
פִּיּוֹת פְּגוּוֹנָא דְּגִיְהֵנָם, דְּאֲתַמַּר בְּה (סו) לְעֲלוּקָה שְׁתֵּי  
בְּנֹת הַב הַב, פְּגוּוֹנָא דָּא אֲתַמַּר בְּחֲרָבָא (שם ה ד)  
וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה חֲדָה בְּחֲרָב פִּיּוֹת.

### לשון הקודש

מקום? בכבוד, ששם מרה גיהנם, שהיא  
עלוקה שיש לה שתי בנות הב הב, כמו  
שנאמר לעלוקה וכו', והפלב צווח בהם  
הב הב, והמרה היא גיהנם, חרבו של  
מלאך המות שיש לה שתי פיות, כמו  
שהגיהנם שנאמר בה לעלוקה שתי בנות  
הב הב, כמו זה נאמר בחרב ואחרייתה  
מרה כלענה חדה בחרב פיות.

מי מהרה, זהו סוד הקרבנות. שמה רבי  
אלעזר, ושמהו החברים ואמרו: אלו לא  
באנו לעולם הזה אלא לשמע את זה –  
די.

אמר רבי שמעון: בני, ועוד בסוד  
הקרבנות, הלב הוא מזבח שבו דם  
הקרבנות, ועל זה נאמר וזבחת עליו, אם  
זכו – האריה היה יורד לאכל את  
הקרבן, ואם לא – יורד פלב, ובאיה

וּכְבֵד אִיהוּ סמא"ל, מָרָה סם מָוֶת דִּילִיָּה, כִּד  
 שְׁלָטָא מָרָה עַל עֵרְקוֹן דִּילָה וּמְתַנְבְּרָא  
 בְּחֻבִּין, אֶתְמַר בְּפִרְקוֹן דְּכְבֵד וּמָרָה, (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ  
 מָרְתָה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם,  
 בְּהֵוָה זְמַנָּא אֵינּוּן עֵרְקוֹן דְּלִבָּא בְּדוּחְקָא  
 וּמְתַטְמְרִין בְּלִבָּא, כְּנֻנָּא דְנַח וְאֶתְתִּיה וּבְנֻי וְחִינוּן  
 וּבְעִירִין וְעוֹפִין דְּמְתַטְמְרִין בְּתִיבָה, וְלִבָּא אִיהוּ  
 בְּדוּחְקָא בְּהוֹן, דְּאִם מָרָה מָטָא לְלִבָּא מִיַּד יָמוֹת  
 כִּד נֶשׁ, וּמָרָה לֹא מְתַנְבְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוּן לִבָּא  
 אֶלָּא בְּחֻבִּין, אִי חֻזְרִין בְּתִיבְתָא דְּאִיהִי נְשֻׁמַּת  
 חַיִּים שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, הָא אֲסוּוֹתָא תְּהֵא לְלִבָּא  
 וְלְעֵרְקוֹן דִּילָה, וְאֶתְמַר בְּהוֹן (שם) וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם,  
 וְאֶתְסִין עֵרְקוֹן (גופא) וְאֶבְרִים דִּילִיָּה.

טַחול דָּא לִילִי"ת אִימָא דְּעֵרְב רַב, שְׁחוק הַכְּסִיל,

לשון הקודש

הַמָּרָה מְגִיעָה לְלִב, מִיַּד יָמוֹת הָאָדָם,  
 וּמָרָה לֹא מְתַנְבְּרָת עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם  
 הַלֵּב, אֶלָּא בְּחֻטָּאִים. אִם הוֹזְרִים  
 בְּתַשׁוּבָה, שְׁהִיא נְשֻׁמַּת חַיִּים, הַשְּׂכִינָה  
 הַעֲלִיזָנָה, הָרִי רְפוּאָה תְּהִיָּה לְלֵב  
 וְלְעוֹרְקִים שְׁלוֹ, וְנֶאמַר בְּהֵם וַיִּמְתְּקוּ  
 הַמַּיִם, וְנֶרְפְּאִים הָעוֹרְקִים, (הקוף)  
 וְהַאִיבְרִים שְׁלו.

טַחול זו לילי"ת, האמא של הערב רב,

וּכְבֵד הוּא סמא"ל, הַמָּרָה סם הַמָּוֶת  
 שְׁלו. כְּשִׁשׁוּלְמַת הַמָּרָה עַל הָעוֹרְקִים  
 שְׁלָה וּמְתַנְבְּרָת בְּחֻטָּאִים, נֶאמַר בְּפִרְקִים  
 שֶׁל הַכְּבֵד וְהַמָּרָה, וַיִּבְאוּ מָרְתָה וְלֹא  
 יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם.  
 בְּאוֹתוֹ זְמַן אוֹתָם עוֹרְקֵי הַלֵּב הֵם בְּדַחַק  
 וְנִטְמָנִים בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁנַח וְאֶשְׁתוֹ וּבְנֻי  
 וְהַחַיּוֹת וְהַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפּוֹת שְׁנִטְמָנוּ  
 בְּתִבָּה, וְהַלֵּב הוּא דְּחוק בְּהֵם, שְׁאִם

מָאן כְּסִיל דָּא אַל אַחַר סמא"ל, וְעַרְב רַב אֵינוֹן  
בְּנֵהא, דְּאֵינוֹן מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים,  
וְעַל־יֵהוּ אֲתִמַּר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת  
לוֹ אַל תִּתְּנָהּ בּוֹ, עַל־יֵהוּ אֲתִמַּר (חֲבִקוּק א יג) לְמָה  
תְּבִיט בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ בְּבַלְע רְשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע  
דָּא כְּסִיל, עַרְב רַב בְּגִלוּתָא אֵינוֹן רְשָׁע, בְּבַלְע  
צַדִּיק מִמֶּנּוּ, דָּא יִשְׂרָאֵל, וּמָאן גְּרִים דְּבַלְע לֹון,  
בְּגִין דְּלֹאוּ אֵינוֹן צַדִּיקִים גְּמוּרִים, כְּמָה דְּאֲתִמַּר  
צַדִּיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע אֲבָל צַדִּיק גְּמוּר אֵינוֹ בּוֹלַע.

וּמַחֲזֵל אֵיהוּ לִילִי"ת, (משלי ג לג) מְאִרְת ה' בְּבֵית  
רְשָׁע, וְאֵיהִי אֲסַפְרָה לְרַבֵּי דְּאֵינוֹן  
חֵיבִיבֵיא, חֵיבֵית בְּהוֹן בְּעוֹתְרָא בְּהֵאִי עֲלֵמָא, (דף קמ ע"ב)  
וּלְבַתֵּר קְטִילַת בְּהוֹן, וְאַמַּאי אֲתִקְרִיאוּ רַבֵּי, בְּגִין  
דְּלִית בְּהוֹן דַּעַת לְאַשְׁתַּזְבָּא מִינָהּ, אֲבָל לֵב מִבִּין

### לשון הקודש

משום שאינם צדיקים גְּמוּרִים, כְּמוֹ  
שֶׁנֶּאֱמַר צַדִּיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, אֲבָל צַדִּיק  
גְּמוּר אֵינוֹ בּוֹלַע.

וּמַחֲזֵל הוּא לִילִי"ת, מְאִרְת ה' בְּבֵית  
רְשָׁע, וְהִיא אֲסַפְרָה לְתִינוּקוֹת שְׁהִם  
רְשָׁעִים, צוּחֲקָת בְּהִם בְּעֶשֶׂר בְּעוֹלָם הַזֶּה,  
וְאַחַר כֵּךְ הוֹרְגָת אוֹתָם, וְלָמָּה נִקְרְאוּ  
תִינוּקוֹת? מִשּׁוּם שֶׁאֵין בְּהִם דַּעַת לְהִנָּצֵל  
מִמֶּנָּה, אֲבָל לֵב מִבִּין נִצּוֹל מִמֶּנָּה, שְׁשָׁם

שְׁחוֹק הַכְּסִיל, מִי זֶה כְּסִיל? זֶה אַל אַחַר  
סמא"ל, וְעַרְב רַב הֵם בְּגֵיה, שְׁהִם  
מְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל, רְשָׁעִים גְּמוּרִים,  
וְעַל־יֵהֵם נֶאֱמַר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה  
מִשְׁחָקָת לוֹ, אַל תִּתְּנָהּ בּוֹ, עַל־יֵהֵם  
נֶאֱמַר לְמָה תְּבִיט בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ בְּבַלְע  
רְשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ. רְשָׁע זֶה הַכְּסִיל, עַרְב  
רַב בְּגִלוּת הֵם רְשָׁע, בְּבַלְע צַדִּיק מִמֶּנּוּ  
זֶה יִשְׂרָאֵל, וּמִי גוֹרֵם שְׁבוּלַע אוֹתָם?

אֶשְׁתַּוְּב מִינָהּ, דְּתַמָּן צְדִיק, וְרָזָא דְּמַלְכָּה (קהלת ז כו)  
טוב לפני האלהים ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

כְּלִיזוֹת אֵינּוּן יוֹעֲצוֹת אִם זָכוּ עָאל בְּהוֹן נְבוּאָה  
דְּאִיהִי (משלי כ כז) גֵּר יְהוּ"ה נְשָׁמַת אָדָם,  
וְאִתְעַבְדוּ נְבִיאִים, וְאֵינּוּן יוֹעֲצִים לְטָב, וְאִית בְּהוֹן  
עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה.

כְּנַפֵּי רִיאָה, אִם זָכוּ שְׂרִיא בְּהוֹן רוּחַ קוּדְשָׁא,  
וְאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוּ"ה  
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְנְבוּרָה רוּחַ דְּעֵת  
וְיִרְאָת יְהוּ"ה, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרֹבִים  
פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, הַכְּרֹבִים כְּגוֹן צוֹרֵת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי  
כְּנָפִים לְקַבֵּל תְּלַת חִיּוּן דְּפְרָשִׁין גְּדַפִּין לְקַבְּלִיהָ  
דְּאָדָם, וְאֵינּוּן שִׁית גְּדַפִּין, תְּרִין לְכָל חִתָּה, מִסְטָרָא  
דְּשְׂכִינְתָּא גְּדַפִּין דְּחִיּוּן מְרוּבְעִים, שִׁית גְּדַפִּין לְקַבֵּל

### לשון הקודש

יהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה  
וְנְבוּרָה, רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאָת יְהוּ"ה, וְעֲלִיָּהּ  
נְאָמַר וְהָיוּ הַכְּרֹבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים.  
הַכְּרֹבִים כְּמוֹ צוֹרֵת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים  
כְּגוֹן שְׁלֹשׁ הַחִיּוֹת שְׁפוֹרְשוֹת כְּנָפִים  
כְּגוֹן הָאָדָם, וְהֵם שֹׁשׁ כְּנָפִים, שְׁתֵּים לְכָל  
חִתָּה. מִצַּד שֶׁל הַשְּׂכִינָה כְּנַפֵּי הַחִיּוֹת  
מְרַבְעוֹת, שֹׁשׁ כְּנָפִים כְּגוֹן שֹׁשׁ מַעְלוֹת

צְדִיק, וְסוּד הַדְּבָר – טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים  
יִמְלֹט מִמֶּנָּה, וְחוֹטָא יִלְכַּד בָּהּ.  
הַכְּלִיזוֹת הֵן יוֹעֲצוֹת, אִם זָכוּ – נִכְנַסְת  
בְּהֵם נְבוּאָה, שְׁהִיא גֵּר יְהוּ"ה נְשָׁמַת  
אָדָם, וְנַעֲשִׂים נְבִיאִים, וְהֵם יוֹעֲצִים לְטוֹב,  
וְיֵשׁ בְּהֵם עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה.  
כְּנַפֵּי הָרְאָה, אִם זָכוּ – שׁוֹרָה בְּהֵם רוּחַ  
הַקֹּדֶשׁ, וְנְאָמַר בְּהֵם וְנָחָה עָלָיו רוּחַ

שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, אַרְבַּע בְּנָפִים כְּנֶגְדֵי לְקַבֵּל כְּרִסְיָא  
מְרוּבָע, פְּרָשֵׁי בְּנָפִים לְמַעְלָה סַכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל  
הַכַּפֵּרֶת, דָּא כַּפֵּרֶת דְּלִבָּא קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁין, וְדָא לִבָּא.

נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, כַּהֲן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל, כַּהֲן אִיהוּ  
נְשָׁמָה, אִם זָכָה גֵר יְהוּ"ה גֵר תְּהוּה נְהִיר בִּיהוּ  
מִלִּבָּא בְּשִׁמְשׁ זֹרְחָת, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא תְהוּה נְפִיק  
מִבֵּין גְּדַפְוֵי דְכְרוּבִין דְאֵינוֹן בְּנָפֵי רִיאָה, וְתְהוּה  
מִמְלִיל עֲמִיה, וְאִם לֹאוּ נִוְרָא, וְדָא נֶפֶשׁ תְהוּה דְלִיק,  
וְנֶפֶק אֲשָׁא מִלִּבָּא וְאוּקִיד לִיה. קְרַקְבָּנָא וְקִיבָה  
כַּד נָאִים אֶתְקַרֵי קִיבָה יָשׁוּן.

וְאִית שִׁינָה לְטָב וְאִית שִׁינָה לְבִישׁ, לְטָב כְּגוֹן  
חֵלוֹם דְאִיהִי סְלָם (נ"א כְּגוֹן חֵלוֹם) דְחָזָא יַעֲקֹב,  
וְבִיה דְבִיק קְנָה, וְשִׁית עֲזָקִין דְקָנָה אִיהוּ שִׁית  
דְרַגְוִין דְנִבּוּאָה, וְסִלְקִין לְשִׁתִּין נְשָׁמֵי, דְתְהוּה נָאִים

### לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְאִם לֹא – אֵשׁ, וְזוֹ הַנֶּפֶשׁ, הִיְתָה דוֹלְקָת,  
וְיוֹצֵאת אֵשׁ מִהַלֵּב וְשׁוֹרְפָת אוֹתוֹ.  
הַקְּרַקְבָּן וְהַקְּבָה, כַּאֲשֶׁר יָשׁוּן נִקְרָא קְבָה  
יָשׁוּן.

וְיֵשׁ שִׁנָּה לְטוֹב וְיֵשׁ שִׁנָּה לְרַע. לְטוֹב,  
כְּמוֹ חֵלוֹם שֶׁהוּא הַסְּלָם (כְּמוֹ חֵלוֹם) שֶׁרָאָה  
יַעֲקֹב, וְבוֹ דְבִיק קְנָה, וְשֵׁשׁ טַבְעוֹת הַקְּנָה  
הֵם שֵׁשׁ דְרַגּוֹת הַנִּבּוּאָה, וְעוֹלָם לְשָׁשִׁים  
נְשִׁימוֹת שֶׁהִיא יָשׁוּן בָּהֶם דָּוָד, שֶׁכָּד

לַכֶּסֶא, אַרְבַּע בְּנָפִים כְּנֶגְדֵי כֶּסֶא מְרוּבָע,  
פְּרָשֵׁי בְּנָפִים לְמַעְלָה סַכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם  
עַל הַכַּפֵּרֶת, זֶה כַּפֵּרֶת הַלֵּב, קֹדֶשׁ  
הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה הַלֵּב.

נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, כַּהֲן לְוִי וְיִשְׂרָאֵל. הַכַּהֲן  
הוּא הַנְּשָׁמָה, אִם זָכָה – גֵר יְהוּ"ה, גֵר  
הִיְהוּ מְאִיר בּוֹ מִהַלֵּב בְּשִׁמְשׁ זֹרְחָת, וְרוּחַ  
הַקְּדוּשׁ הִיְתָה יוֹצֵאת מִבֵּין בְּנָפֵי הַכְּרוּבִים  
שֶׁהֵן בְּנָפֵי רָאָה, וְהִיְתָה מְדַבֵּרֶת עִמּוֹ,

בְּהוֹן דְּדוּד, דְּהָכִי אוֹקְמוּהּ, דְּדוּד הוּוּה מְתַנְמַנְם פְּסוּם,  
 וְסוּם לָא נָאִים אַלְא שְׁתִּין נְשָׁמִי, וְאִית שִׁנְה לְבִישׁ  
 חֲלָמָא בִּישָׂא, דְּאֶתְמַר בִּיה לְגַבִּי אַבְרָהָם, (בראשית טו)  
 וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם, וְהִנֵּה אִימָה חֲשָׁכָה  
 גְּדֻלָּה נִפְלָת עָלָיו, וְהָא אוֹקְמוּהּ בְּאַרְבַּע גְּלִיזוֹת,  
 וּבְגִין דְּחֵלּוּם יִיתִי בְּתֵרִין וּבְרִנִין, אוֹקְמוּהוּ קְדָמָאִין,  
 כְּמָה דְּאִי אֶפְשָׁר לְבָר בְּלֵא תִבְּן כִּד אִי אֶפְשָׁר  
 לְחֲלָמָא בְּלֵא דְבָרִים בְּטִלִּים, בְּגִין דִּיִּיתִי חֲלָמָא כְּאִן  
 עַל יְדֵי מְלֶאכֶּה, כְּאִן עַל יְדֵי שַׂד, בְּגִין דְּחֲלָמָא אִיהוּ  
 מְסֻטְרָא דְּאִילָנָא דְּטוֹב וְרַע, אֲבָל מְסֻטְרָא דְּאִילָנָא  
 דְּחַיִּי לָא אֶתִּיא (עליה אלא דקייבה) אַלְא עַל יְדֵי קִיבָה  
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּוּא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא דִּילִיהּ, וְלִית  
 תַּמָּן קִיבָה רַע דְּאִיהוּ שַׂד.

**קְרַקְבֵּן טוּחֵן, אִי בַר נִשׁ זַפְאָה אִיהוּ טוּחֵנַת מָן  
 לְצַדִּיקִים, דְּאִינוּן אַבְרָם קְדִישִׁין**

לשון הקודש

אֶפְשָׁר לְחֵלּוּם בְּלִי דְבָרִים בְּטִלִּים, כְּדִי  
 שִׁיבָא חֵלּוּם כְּאִן עַל יְדֵי מְלֶאכֶּה, כְּאִן עַל  
 יְדֵי שַׂד, מְשוּם שְׁחֵלּוּם הוּוּא מְעַד שֶׁל  
 הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, אֲבָל מְעַד שֶׁל עֵץ  
 הַחַיִּים לָא בָּא (עליו אלא של קבה) אַלְא עַל יְדֵי  
 קִבָּה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרִיד הוּוּא שְׁהִיא  
 שְׂכִינְתּוֹ, וְאִין שָׁם קִבָּה רַע, שְׁהוּוּא שַׂד.  
 הַקְּרַקְבֵּן טוּחֵן, אִם אָדָם צַדִּיק, הִיא

פְּרֻשׁוּהּ, דְּדוּד הִיָּה מְתַנְמַנְם פְּסוּם, וְסוּם  
 לָא יִשָּׁן אַלְא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, וְנִשׁ שְׁנָה  
 לְרַע, חֵלּוּם רַע, שְׁנַאֲמַר בּוּ אַעַל אַבְרָהָם,  
 וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם וְהִנֵּה אִימָה  
 חֲשָׁכָה גְּדֻלָּה נִפְלָת עָלָיו, וְהָרִי פְּרֻשׁוּהּ  
 בְּאַרְבַּע גְּלִיזוֹת, וּמְשוּם שְׁחֵלּוּם יִבָּא  
 בְּשַׁתֵּי דְרַגּוֹת, פְּרֻשׁוּהּ הַקְּדוּמוֹנִים, כְּמוֹ  
 שְׂאִי אֶפְשָׁר לְבָר בְּלֵא תִבְּן, כִּד אִי

בְּפִקּוּדֵינָּהּ, וְאִי לָא אֶזְלִין בְּפִקּוּדֵינָּהּ טָבִין,  
 מִתְּפָרְנְסִין בְּלֶחֶם הַקְּלוּקָל מְזוּזָא קְלָא בְּקִלּוֹן. וּשְׂטִי  
 (במדבר י"א ח) שְׂטוּ הָעַם וְלָקְטוּ, שְׂטִין (שְׂטִיין) לְקַטֵּין  
 בְּשִׁטּוֹתָא, וּמְחַנּוּ בְּרִיתִים בְּדוּחְקָא, אֶלִּין אֵינוֹן  
 טוּחְנוֹת בְּפוּמָא, אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה דָּא חֵיד, וּבְשִׁלּוֹ  
 בְּפָרּוּר דָּא אֶצְטוּמְכָא.

בְּרִי, רָזָא עֲלָאָה הָכָא, אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הָזֶה נְחִית  
 לֹון אֲזַרְיִיתָא מִן שְׂמִיָּא בְּלָא דוּחְקָא, וְלָא  
 הָווּ צְרִיכִין לְאֶלְפָא חַד לְחַבְרִיה, הָדָא הוּא דְכָתִיב  
 (שמות טז ד) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, דְּלִית  
 לָחֶם אֶלָּא אֲזַרְיִיתָא, לָא זָכוּ בְּגִין עֶרְב רַב דְּאֵינוֹן  
 שְׂטִיין, אֲתָמַר בְּהוּ שְׂטוּ הָעַם וְלָקְטוּ, דִּיטְרַחוּן  
 לְאֶלְפָא דָּא לְדָא, לְפָרְנָסָה כָּל חַד בְּדוּחְקָא,  
 וְלְחַבְיִמִּיא בְּרִמְיָא. אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא יִתְמַחֹן עֶרְב  
 רַב מִעֲלָמָא, וְאֲתָמַר בְּהוֹן (ירמיה ל א ג) וְלָא יִלְמְדוּ

### לשון הקודש

בְּנִי, סוּד עֲלִיּוֹן פֶּאן, אִם זָכוּ יִשְׂרָאֵל,  
 הֵינְתָּה יוֹרְדָת לָחֶם תּוֹרָה מִשְׁמַיִם בְּלִי  
 דְּחֶק, וְלָא הֵיוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד אַחַד אֶת  
 חֲבֵרוֹ, זֶהוּ שְׂפַתּוֹב הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לָחֶם  
 מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂאִין לָחֶם אֶלָּא תּוֹרָה, לָא  
 זָכוּ – בְּגִלְל הָעֶרְב רַב שְׂהֶם שׁוּטִים,  
 נְאֻמַּר בָּהֶם שְׂטוּ הָעַם וְלָקְטוּ, שְׂיִטְרַחוּ  
 לְלַמֵּד זֶה לְזֶה, לְפָרְנָסָה כָּל אַחַד בְּדְחֶק,

טוּחְנַת מִן לְצַדִּיקִים, שְׂהֶם אֵיבְרִים  
 קְדוּשִׁים בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וְאִם לָא הוֹלְכִים  
 בְּמַצּוֹת טוֹבוֹת, מִתְּפָרְנְסִים בְּלֶחֶם  
 הַקְּלוּקָל, מְזוּזָא הַקְּלוּקָל, קַל בְּקִלּוֹן. וּשְׂטִי –  
 שְׂטוּ הָעַם וְלָקְטוּ, שְׂטִים, (השׁוּטִים), לּוֹקְטִים  
 בְּשִׁטּוֹת. וּמְחַנּוּ בְּרִיתִים – בְּדְחֶק, אֵלוֹן הֵן  
 הַטּוּחְנוֹת בְּפָה, אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה – זֶה  
 הַחֵיד, וּבְשִׁלּוֹ בְּפָרּוּר – זֶה הָאֶצְטוּמְכָה.



עוֹד אִישׁ אֶת אָחִיו וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא וּוְשֵׁט אִיהוּ  
לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטָב, תְּוֹר וְסוּמָק, דִּינָא וּרְחֵמִי.

וּבְרִי, בְּוֵדַאי אֵינֵן שְׁלוּחֵי דְצַבּוּרָא, צְרִיכִין פִּד  
קָרְאן סִפְר תּוֹרָה דִּיחֲתָבוּן מַלְיָן, וְלֹא  
יִמְרוּן לְחוּן בְּהַלְעָטָה, בְּגוּוּנָא דְעַרְב רַב דְּאֶתְמַר  
בְּחוּן (במדבר יא יג) הַבָּשָׂר עוֹדְנָו בֵּין שְׁנֵיהֶם, וְהוּוּ אֲכָלִין  
בְּהַלְעָטָה, וּכְגוּוּנָא דְעֵשׂוּ דְאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה ל)  
הַלְעִיטְנִי נָא, וְלֹא הָוּוּ טַחְנִין לֵיהּ, אֶתְמַר  
בְּחוּן (במדבר יא לג) וְאַף יְהוּ"ה חָרָה בְּעַם.

הַדְרָא דְכִנְתָּא דָּא אִיהוּ נְחֵשׁ בְּרִית נְחֵשׁ  
עַקְלָתוֹן, דְּזַמְיִין צְדִיקֵיִיא (דף קמא ע"א) לְמִיכָל  
לֵיהּ. וְאִית חֵלֵב טָמֵא דְאִיהוּ נְחֵשׁ, דְּאִיהוּ אָסוּר  
לְמִיכָל עַמָּא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּעֲלִיהּ אֶתְמַר (בראשית ג יד)  
אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

עוֹדְנָו בֵּין שְׁנֵיהֶם, וְהִיוּ אוֹכְלִים בְּהַלְעָטָה,  
וּכְמוֹ שֶׁעֲשׂוּ, שְׁנֵאֲמַר בּוּ הַלְעִיטְנִי נָא,  
וְלֹא הָיוּ טוֹחְנִים לוֹ, נֶאֱמַר בָּהֶם וְאַף  
יְהוּ"ה חָרָה בְּעַם.

הַמְצִי הַנֶּסֶךְ זֶהוּ נְחֵשׁ בְּרִית, נְחֵשׁ עַקְלָתוֹן,  
שְׁעֵתִידִים הַצְדִּיקִים לְאָכֵל אוֹתוֹ, וְיֵשׁ  
חֵלֵב טָמֵא שֶׁהוּא נְחֵשׁ, שֶׁהוּא אָסוּר  
לְמֵאֲכָל הָעָם הַקְּדוֹשׁ, מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר  
אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

לְחַכְמִים בְּרַמּוֹ. אֲכָל לְעֵתִיד לְבֵא יִמְחוּ  
הָעַרְב רַב מִן הָעוֹלָם, וְנֶאֱמַר בָּהֶם וְלֹא  
לְמַדּוֹ עוֹד אִישׁ אֶת אָחִיו וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם  
זֶה הַוְשֵׁט הוּא לָרַע וְהוּא לְטוֹב, לְבָן  
וְאֵדָם, דִּין וּרְחֵמִים.

וּבְנִי, בְּוֵדַאי אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַצַּבּוּר,  
צְרִיכִים בְּשִׁקּוּרָאִים סִפְר תּוֹרָה, שִׁיחֲתָבוּ  
אֶת הַמַּלִּים וְלֹא יֵאמְרוּ אוֹתָם בְּהַלְעָטָה,  
כְּמוֹ שֶׁהָעַרְב רַב שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם הַבָּשָׂר

## תְּקוּנַת רַבֵּיעָא

(זהו תיקון כ"ה)

בְּרֵאשִׁית תִּמְן י"ש, (משלי ח כא) לְהִנְחִיל אוֹהְבֵי יֵשׁ  
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּבְגִין דְּתִמְן אוֹצְרֵ  
 דְּאִיהִי יִרְאֵת יְהו"ה, מְנִיחָה אֶת־מַלְיָא לְעַדִּיקָיָא,  
 וְאֵינוֹן דְּחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא יִרְתִּין הָאִי יֵשׁ,  
 וְעַרְבוּבָא בִישָׁא לָא הוּוּ דְחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא  
 אֲלֵא בְּגִין עוֹתְרָא, וְהוּוּ מְנַסִּין לִיהַ, פְּגוּזָא דָּא (שמות  
 יז ט) הֵיִשׁ יְהו"ה בְּקַרְבְּנוֹ אִם אֵין, וְכָל אֵינוֹן דְּמְנַסִּין  
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְדְחֵלִין לִיהַ בְּעוֹתְרָא וְלֵא  
 דְחֵלִין מְנִיחָה בְּעֵנִיּוֹתָא כְּמוֹ בְּעוֹתְרָא, לֵא אֵינוֹן  
 אֲלֵא עַרְבוּבָא בִישָׁא, דְּאִית יִרְאָה וְאִית יִרְאָה, אִית  
 אֶהְבָּה וְאִית אֶהְבָּה, אִית מָאן דְּדְחִיל לְקוּדְשָׁא  
 בְּרִידָה הוּא בְּגִין דִּיחֹן בְּנֵי אוֹ דְלֵא נְחִית לְעֵנִיּוֹתָא,  
 אוֹ דְרַחִים לִיהַ בְּגִין דִּיחִיב לִיהַ עוֹתְרָא, וּמְנַסָּה לִיהַ

## לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

## תְּקוּנַת רַבֵּיעָא

זהו תיקון כ"ה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם י"ש, לְהִנְחִיל אֹהְבֵי יֵשׁ  
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּמְשׁוֹם שְׁשָׁם אוֹצְרֵ,  
 שְׁהִיא יִרְאֵת יְהו"ה, מְמַנּוּ מִתְּמֵלֵא  
 לְעַדִּיקִים, וְאוֹתָם יִרְאֵי הַקּוּדֵשׁ בְּרִידָה הוּא  
 יוֹרְשִׁים הֵיִשׁ הַזֶּה, וְעַרְב רַב הִרְעֵ לֵא הֵי  
 פוֹחְדִים מִהַקּוּדֵשׁ בְּרִידָה הוּא אֲלֵא בְּשָׁבִיל

הַעֲשָׂר, וְהֵי מְנַסִּים אוֹתוֹ, כְּמוֹ זֶה: הֵיִשׁ  
 יְהו"ה בְּקַרְבְּנוֹ אִם אֵין, וְכָל אוֹתָם  
 שְׁמַנְסִים אֶת הַקּוּדֵשׁ בְּרִידָה הוּא וּפּוֹחְדִים  
 מְמַנּוּ בְּעֲשָׂר, וְלֵא יִרְאִים מְמַנּוּ בְּעֵנִיּוֹת  
 כְּמוֹ בְּעֲשָׂר, אֵינָם אֲלֵא עַרְבוּב רַע, שְׁיֵשׁ  
 יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה, יֵשׁ אֶהְבָּה וְיֵשׁ אֶהְבָּה,  
 יֵשׁ מִי שְׁיִרְאָה מִהַקּוּדֵשׁ בְּרִידָה הוּא כְּדִי  
 שְׁיִחֹן אֶת בְּנֵי, אוֹ שְׁלֵא יִרְד לְעֵנִיּוֹת, אוֹ

בגזון נעביד האי פקודא הכי, ונחזי היש יהו"ה  
 בקרבנו ויהיב לן אנרא בניניה אם אין, ודאי לא  
 יהיב ליה אנרא בנינהא לא רחים ליה, ולא יהיב  
 ליה צדקה ולא יעביד פקודא, ומנסי לקודשא  
 בריך הוא בכל פקודא ועובדא, פודאי האי איהו  
 מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה  
 בקרבנו אם אין.

אלא רחימו ודחילו דקודשא בריך הוא, שלים  
 בכל פקודא ופקודא דעביד, בין דיהיב ליה  
 אנרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני  
 באורייתא (דברים ו ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל  
 לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין,  
 אם חביב עליך נפשך מממונך לךך נאמר בכל  
 נפשך, ואם חביב עליך ממוןך מנפשך לךך נאמר

---

 לשון הקודש
 

---

אין.

אלא אהבה ויראה של הקדוש ברוך  
 הוא, שלם בכל מצוה ומצוה שעושה, בין  
 שיתן לו שכר בטוב, בין שלא נותן לו,  
 ומשום זה צוה בתורה ואהבת את יהו"ה  
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל  
 מאדך, ופרשוהו הקדמונים אם חביב  
 עליך נפשך מממונך, לךך נאמר בכל  
 נפשך, ואם חביב עליך ממוןך מנפשך,

שאהב אותו כדי שיתן לו עשר, ומנסה  
 אותו כמו: נעשה את המצוה הזו כך,  
 ונראה היש יהו"ה בקרבנו ונותן לנו  
 שכר בעבורה אם אין, שאם לא יתן לו  
 שכר בשביל זה, אינו אהב אותו, ולא  
 נותן לו צדקה ולא נעשה מצוה, ומנסה  
 את הקדוש ברוך הוא בכל מצוה  
 ומעשה, ודאי זהו מאותם ערב רב  
 שנאמר בהם היש יהו"ה בקרבנו אם

בְּכָל מְאֹדָךְ, דְּאִית בְּר נֶשׁ דְּעֲלִי וְאִזִּיל בְּכָל פְּקוּדִין  
 דְּלֹא יְהִיב עֲלֵיהּוֹ אֲנָרָא, וְאִם הָוָה יְהִיב אֲנָרָא  
 עֲלֵיהּוֹ לֹא הָוָה עֶבֶד לֹון, דְּנִדְּאִי סְגִיִּין אֵינֹון  
 מִבְּנֵי נֶשָׂא דְּאֵינֹון עֲתִירִין פְּעוּתָרָא סְגִיִּיא, וְאֵינֹון  
 חֲבִיבִין עוּתָרָא דְּלֵהוֹן יִתִּיר מִנְּשִׁמְתָא דְּלֵהוֹן,  
 דְּעוּתָרָא דְּנִפְשָׂא אִיהוּ פְּקוּדִין טָבִין בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי,  
 וְעוּתָרָא דְּנוֹפָא מְמוּנָא וְעוּדוּנָא בְּעֵלְמָא דִּין.

וְאֵינֹון דְּמַחְבְּבִין מְמוּנָא מִנְּפִשָׁא, אִם הָוּוּ יְהִבִין  
 לֵיהּ כָּל אֲזִרְיָתָא בְּמֵאָה זִוְיִי לֹא הָוּוּ יְהִבִין  
 לָהּ בְּגִינָה, בְּגִין דְּמְמוּנָא חֲבִיב עֲלֵיהּוֹ מִנְּפִשָׁא,  
 וְמָה דְּדַחִיל וְרָחִים לֵיהּ לֹא אִיהוּ אֶלָּא בְּגִין  
 מְמוּנָא, הֵאִי דִּשְׁוִי מְמוּנָא עֲקָרָא וְאֲזִרְיָתָא דְּרָחִים  
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא טָפֵל, הֵאִי רְחִימוּ וְדַחִילוּ לֹא  
 חָשִׁיב לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, אֶלָּא עֲקָרָא דְּרְחִימוּ

### לשון הקודש

וְאִתְּם שְׂמַחְבְּבִים מְמוֹן מִהֲנִפְשִׁי, אִם  
 הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הַתּוֹרָה בְּמֵאָה זִוְיִים,  
 לֹא הָיוּ נוֹתְנִים אוֹתָם בְּשִׁבְלָה, מִשּׁוּם  
 שֶׁהִמּוֹן חֲבִיב עֲלֵיהֶם מִהֲנִפְשִׁי, וְמָה  
 שִׁנְיָא וְאוֹהֵב אוֹתוֹ, אֵינּוּ אֶלָּא בְּשִׁבְלֵי  
 הַמּוֹן. זֶה שֵׁשׁ אֶת הַמּוֹן עֲקָר,  
 וְהַתּוֹרָה שְׂאוֹהֵב הַקְּדוּשׁ בְּרִידָה הוּא טָפֵל,  
 הַאֲהָבָה וְהִנְרָאָה הָיוּ לֹא מִחֲשִׁיב הַקְּדוּשׁ  
 בְּרִידָה הוּא, אֶלָּא הָעֲקָר שֶׁל הַאֲהָבָה

לְכַד נֶאֱמַר בְּכָל מְאֹדָךְ, שְׁוִישׁ אָדָם  
 שְׂמַחְבְּלֵל וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַמַּצּוּוֹת שְׁלֹא נוֹתֵן  
 עֲלֵיהֶם שְׂכָר, וְאִם הָיָה נוֹתֵן שְׂכָר עֲלֵיהֶם,  
 לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתָם, שְׂוֵדְאִי רַבִּים הֵם  
 בְּנֵי הָאָדָם שְׁעֲשִׁירִים בְּעֶשֶׂר רַב, וְהֵם  
 מַחְבְּבִים אֶת עֲשָׂרָם יוֹתֵר מִנְּשִׁמְתָם,  
 שְׁעֲשִׂרָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הִיא מַצּוּוֹת טוֹבוֹת  
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעֶשֶׂר שֶׁל הַגּוֹף – מְמוֹן  
 וְעוּדוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וּדְחִילוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאָף עַל גַּב דְאִיהוּ  
 רַחִים מְמוּנִיה מְנַפְשִׁיה, דִּירְחִים לִיה בְּמִמוּנִיה,  
 בְּמָה דְאִיהוּ חָשִׁיב עָלֶיה, וְלֹא בְטָפֵל דִּילִיה, לְבָךְ  
 נְאָמַר בְּכָל מְאֻדָּךְ, וְכֵן מָאן דְחָשִׁיב נַפְשִׁיה  
 מְמוּנִיה, וְהוּה יְהִיב כָּל מְמוּנָא דְעֻלְמָא וְלֹא הוּה  
 נְזִיק אֶפִּילוּ בְּאַבְרָא זַעֲרָא דְאִית בֵּיה, לְבָךְ נְאָמַר  
 בְּכָל נַפְשָׁךְ בְּמֵאי דְרַחִים לִיה.

## תקונא חמישא

(זהו תקון כ"ו).

**בְּרֵאשִׁית** (ישעיה סו טז) **כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, אֱלֹהִים**  
**מֵאֵרִי דְדִינָא, וְעָלִיה אֶתְמַר** (שמות כב  
 כז) **אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל, בְּוֹדְאֵי בְּמָה דְלַעִילָא**  
**אֶתְמַר** (תהלים עה ח) **כִּי אֱלֹהִים שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה**  
**יָרִים, כִּךְ אִיהוּ עָרִיךְ לְמַתְוֵי דִינָא לְתַתָּא, לְדָא**  
**יִשְׁפִּיל בְּדִינָא וְלְדָא יָרִים, כְּפֹם** (דף קמא ע"ב) **עוֹבְדוֹי,**

## לשון הקודש

## תקון חמישי

זהו תקון כ"ו

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט,  
 אֱלֹהִים - בְּעֵלֵי הַדִּין, וְעָלִיו נְאָמַר  
 אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל, בְּוֹדְאֵי כְמוֹ שֶׁנְאָמַר  
 לְמַעַלְה כִּי אֱלֹהִים שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה  
 יָרִים, כִּךְ עָרִיךְ לְהִיּוֹת הַדִּין לְמַטָּה, אֶת  
 זֶה יִשְׁפִּיל בְּדִין וְאֶת זֶה יָרִים, כְּפִי מַעֲשֵׂיו.

וְהִירָאָה שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאָף עַל  
 גַּב שְׂהוּא אוֹהֵב מְמוּנו מְנַפְשׁו, שִׂיאֵהֵב  
 אוֹתוֹ בְּמִמוּנו, בְּמָה שְׂהוּא חָשׁוּב עָלָיו,  
 וְלֹא בְטָפֵל שְׂלוֹ, לְבָךְ נְאָמַר בְּכָל מְאֻדָּךְ.  
 וְכֵאֵן מִי שֶׁמְחָשִׁיב נַפְשׁו מְמוּנו, וְהִיָּה  
 נוֹתֵן כָּל הַמְמוֹן שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא הִיָּה נְזִיק  
 אֶפִּילוּ בְּאִיבְר קָטָן שֵׁישׁ בּוֹ, לְבָךְ נְאָמַר  
 בְּכָל נַפְשָׁךְ, בְּמָה שְׂאוֹהֵב אוֹתוֹ.

לְדָא מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד, לְדָא כְּלָפִי גְבוּרָה, אָמֶת  
 בְּאִמְצָעִיתָא, וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִי בְּיַיִן אָמֶת, אֱלֹהִים  
 הַכֹּסֵא בְּחוּשְׁבֹן, דְּתַמֵּן י"ה דְּאִיְהִי חֲכָמָה וּבִינָה, זֶה  
 שְׁמִי עִם י"ה שָׁם"ה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְדָא י"ה מִן  
 אֱלֹהִים, ה' עַל י' נִקְבָּא.

וְכַד בְּיַיִן אִיְהוּ דָּן, צְרִיךְ לְמַחְנֵי אִיְהוּ יְתִיב וּבְעֵלִי  
 דִּינָא קַיִימִין, כְּגִוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא, דְּאֲתָמַר  
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (איוב א ו) וַיָּבֵאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים  
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, אִיְהוּ יְתִיב, וְאֵינֹן קַיִימִין  
 לְמַתְבַּע דִּינָא, וּבְגִין דְּשָׁטָן יַעוּל בִּינֵייהוּ לְמַתְבַּע  
 חוּבִיהוֹן דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֵינֹן כְּמִטּוּלָא עָלֵיהּ, עַד  
 דְּהָוָה דָּן לְהוֹן וְדָא אִיְהוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, וְעוּד  
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, לְשִׁאֲלָא וּלְמַתְבַּע דִּינָא לְגַבֵּי  
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, כַּד נְהִיג עָלְמָא

### לשון הקודש

שנאמר בקדוש ברוך הוא ויבאו בני  
 האלהים להתיצב על יהוה, הוא יושב,  
 והם עומדים לתבע דין, ומשום ששטן  
 נכנס ביניהם לתבע את חטאי בני  
 ישראל, הם כמשא עליו עד שהיה דן  
 אותם, והיו להתיצב על יהוה. ועוד  
 להתיצב על יהוה, לשאל ולתבע דין  
 אצל (לפני) הקדוש ברוך הוא כשמונהיג  
 העולם ברחמים, ומקטרגים ותובעים

לזה מטה כלפי חסד, לזה כלפי גבורה,  
 האמת באמצע, ומשום זה נקרא דין  
 אמת. אלהים - הכסא בחשבון, ששם  
 י"ה שהיא חכמה ובינה, זה שמי עם י"ה  
 - שלש מאות ששים וחמש מצד  
 השמאל, וזה י"ה מן אלהים, ה' על י'  
 נקבה.

וכך הדין דן, צריך שהוא יהיה יושב  
 ובעלי הדין עומדים, כמו שלמעלה,

בְּרַחֲמֵינוּ, וּמִקְטַרְגֵינוּ וְתַבְעֵינוּ דִּינָא, וְדָא אִיהוּ  
 לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה. וְתוּ לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה, יְהו"ה  
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּשָׂאֲלוּ וְתַבְעֵינוּ דִּינָא מִגְבוּרָה  
 בִּי דִּינָא רַבְרָבָא, דְּקִימָא עַל עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,  
 וְדָא הוּא עַל יְהו"ה, עַל דְּמִקְרַבִּין דִּינִין קָדָם גְּבוּרָה  
 אֲתַמַּר בְּהוֹן לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה, דְּאָף עַל גַּב דְּבִנְוֵי  
 אִינִין יִשְׂרָאֵל לִית לִיהּ רְשׁוּ לְאֲעִבְרָא עַל דִּינָא,  
 דְּאֲוֹרִייתָא בְּדִינָא אֲתִיחִיבַת, וְאוּמֵי עָלָה דְלָא  
 יַעֲבֵר עָלָה, וְלִגְפֵי דִינָא גְבוּרָה אִיהִי בְּאֲמַצְעִיתָא,  
 וְחֶסֶד מִימִינָא, וְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא מִשְׁמַאלָא, וְכָל  
 דִּינִין מֵהַאי אֲתַר תְּלִיין, וְכָל סְפִירָן פְּלָהוּ אֲתַקְרִיאוּ  
 דִּינִין גְּבוּרָה וְאַפִּילוּ יְהו"ה.

דִּינָא קְדָמָאָה תְּדָא אֲתַקְרִי דִּין לְדוּן בְּחִנְקָא,  
 וְאֲתַמַּר (דברים כא כג) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ.  
 אָמַר לִיהּ אֲלַעְזַר בְּרִי, הָכָא צְרִיךְ לְחַדְשָׁא מַלִּין,

### לשון הקודש

על הדין, שהתורה נתנה בדין, ונשבע  
 עליה שלא יעבר עליה, ולגבי הדין,  
 הגבורה היא באמצע וחסד מימין,  
 והעמוד האמצעי משמאל, וכל הדינים  
 תלויים מן המקום הזה, וכל הספירות  
 בלן נקראו דינים גבורה, ואפלו יהו"ה.  
 דין ראשון, האחד נקרא דין לדון בחנק,  
 ונאמר לא תלין נבלתו על העץ. אמר לו:

דין, וזהו להתניצב על יהו"ה. ועוד  
 להתניצב על יהו"ה, יהו"ה העמוד  
 האמצעי, ששואלים ותובעים דין  
 מגבורה, בית הדין הגדול שעומד על  
 העמוד האמצעי, וזהו על יהו"ה, על  
 שמקריבים הדינים לפני גבורה נאמר  
 בהם להתניצב על יהו"ה, שאף על גב  
 שבגיו הם ישראל, אין לו רשות להעביר

אֵית עֵין וְאֵית עֵין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם כ יט) פִּי  
הָאָדָם עֵין הַשְּׂדֵה, וְאֵית אָדָם דְּאִיהוּ עֵין הַדַּעַת  
טוֹב וְרַע, וְחוּבָא דְאָדָם אִיהי נְבִלְתוֹ דְאָדָם קְדַמָּא  
דְּאִיהי עֵין הַחַיִּים, לָא צְרִיךְ לְתַלְיָא בֵיה חוּבָא דָא,  
הֲדָא הוּא דְכְתִיב לָא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵין, דְמָאן  
דְאֶכֶל מֵעֵין דִּילִיה דְאִיהוּ עֵין הַחַיִּים, אֲתַמַּר בֵּיה  
(בראשית נ כב) וְאֶכֶל וְחֵי לְעוֹלָם.

וְעוֹד לָא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵין, עֵין דְהַכָּא דָא  
תְלָמִיד חָכָם דְאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרֵייתָא דְאִיהי  
עֵין הַחַיִּים, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג יח) עֵין חַיִּים הִיא  
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לָא תִלִּין בּוּ נְבִלְתוֹ, דְאִיהי חוּבָה  
דְחָב בְּיוֹמָא לָא תִלִּין עֲמִיה בְּלִילָה, דְמָיִד יְתוּב  
בְתִיּוּבָתָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מְאִירי מִתְנִיתִין אִם רְאִית  
תְלָמִיד חָכָם שְׁחָטָא בְיוֹם אַל תְּהַרְהַר אַחֲרֵיו

### לשון הקודש

וְעוֹד לָא תִלִּין נְבִלְתוֹ עַל הָעֵין - הָעֵין  
שֶׁל פֶּה זֶה תְלָמִיד חָכָם שְׂמַתְעַסֵּק  
בְתוֹרָה שְׂהִיא עֵין חַיִּים, זֶהוּ שְׂכָתוּב עֵין  
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לָא תִלִּין בּוּ  
נְבִלְתוֹ, שְׂהוּא חֲחָטָא שְׂחָטָא בְיוֹם, לָא  
תִלִּין עֲמוּ בְלִילָה, שְׂמָיִד יְשׁוּב בְתִשׁוּבָה,  
כְּמוּ שְׂבָאֲרוּ בְעֵלֵי הַמְשֻׁנָּה, אִם רְאִית  
תְלָמִיד חָכָם שְׂחָטָא בְיוֹם, אַל תְּהַרְהַר  
אַחֲרֵיו בְלִילָה, שְׂוֹדְאֵי עֲשָׂה תְשׁוּבָה. (שְׂמָא

אַלְעָזַר בְּנֵי, פֶּה צְרִיךְ לְתַדְשׁ דְבָרִים, יֵשׁ  
עֵין וְיֵשׁ עֵין, זֶהוּ שְׂכָתוּב כִּי הָאָדָם עֵין  
הַשְּׂדֵה, וְיֵשׁ אָדָם שְׂהוּא עֵין הַדַּעַת טוֹב  
וְרַע, וְחֲחָטָא שֶׁל אָדָם הִיא נְבִלְתוֹ שֶׁל  
אָדָם הֲרֵאשׁוֹן שְׂהִיא עֵין הַחַיִּים, לָא צְרִיךְ  
לְתַלּוֹת בּוּ חֲטָא זֶה. זֶהוּ שְׂכָתוּב לָא תִלִּין  
נְבִלְתוֹ עַל הָעֵין, שְׂמִי שְׂאֶכֶל מִהָעֵין שֶׁלוֹ,  
שְׂהוּא עֵין הַחַיִּים, נְאֻמַּר בּוּ וְאֶכֶל וְחֵי  
לְעוֹלָם.



בְּלִילָהּ, דְּוִדַּי עָשָׂה תְּשׁוּבָה, (נ"א שְׂמַא עָשָׂה תְּשׁוּבָה, שְׂמַא  
סְלָקָא בְּעִתָּךְ, אֲלֵא אֵימָא וְדַאי עָשָׂה תְּשׁוּבָה).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא תִלְמִיד חָכָם,  
נְבֻלְתוֹ דָּא פִת עִם הָאָרְץ דְּאִיהִי רִיחֶשָׂא,  
דְּאִם אַנְתָּ תִלְיָא לָהּ בֵּיתָהּ, אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ,  
וְדָא אִיהִי (דְּבָרִים כ"א כג) כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קָבוֹר הוּא  
לָהּ אוֹ תִקְבְּרֵנוּ אִיהִי לִיהָ, וְאִתְתָּא דָּא לֹא אֶקְרִי  
זוּינָא וְיַחֲוֵדָא דִּילִיהָ, אֲלֵא אִיהִי פְּמִטוּלָא תִלְיָא  
עֲלִיהָ, בְּחוּיָא קָשִׁיר עַל קַדְלִיָּהּ, וּבְגִין דָּא (ש"ס) כִּי  
קָלְלַת אֱלֹהִים תִּלּוּי, דְּאִיהִי קָלְלָהּ, דְּקִטְלִית לִיהָ  
אוֹ אֵייתִי לִיהָ לִידֵי עֲנִיּוּתָא.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא שְׂכַת,  
דְּיָרִית בֵּיתָהּ בַּר נֶשׁ נֶשְׁמָה יְתִירָה, לָא צְרִיךְ  
לְאִתְחַזֵּיא קַדְמָהּא נַפְשָׁא דְשִׁלְטָא בְּבַר נֶשׁ בְּיוֹמִין

### לשון הקודש

נְקַרְרַת תְּזוּנָא וְהִיחֹדַד שְׁלוֹ, אֲלֵא הִיא  
כְּמִשְׂא תִלּוּי עָלְיוֹ, כְּנַחֲשׁ קָשׁוֹר עַל  
צְוָארוֹ, וּמִשׁוּם כְּךָ כִּי קָלְלַת אֱלֹהִים  
תִּלּוּי, שְׁהִיא קָלְלָהּ שְׁהוֹרְגַת אוֹתוֹ אוֹ  
מְבִיאָה אוֹתוֹ לִידֵי עֲנִיּוּת.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ – זוּ  
שְׂכַת, שְׁיִוְרֵשׁ בְּהָ אָדָם נֶשְׁמָה יְתִירָה, לֹא  
צְרִיךְ לְהִרְאֹת לְפָנֶיהָ הַנְּפֵשׁ שְׁשׁוּלְטַת

עָשָׂה תְּשׁוּבָה, שְׂמַא יַעֲלֵה בְּעִתָּךְ! אֲלֵא תֵאמֵר וְדַאי עָשָׂה  
תְּשׁוּבָה).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ – זֶה  
תִּלְמִיד חָכָם, נְבֻלְתוֹ – זוּ פִת עִם הָאָרְץ  
שְׁהִיא רְמֵשׁ, שְׂאִם אַתָּה תוֹלֵה אוֹתָהּ בּוֹ  
– אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ, וְזֵהוּ כִּי קָבוֹר  
תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קָבוֹר – הוּא אוֹתָהּ, אוֹ  
תִקְבְּרֵנוּ – הִיא אוֹתוֹ, וְאִשָּׁה זוּ לֹא

דְּחֹל, בְּמִלְאָכָה דְּאִיהִי אֲסוּרָה בְּשַׁבָּת, אֶלָּא קְבוּר  
 תְּקַבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא, דְּלֹא אֶתְחַזֵּיא קְדָם זְכוּר  
 וְשָׁמּוֹר דְּשַׁבָּת, וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות ה' ה') שֶׁל נְעֻלְיָךְ  
 מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו  
 אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ הוּא, (דברים כ"א כ"ג) וְלֹא תִטְמֵא אֶת  
 אֲדַמְתְּךָ, דְּנִשְׁמַתָּא יִתְרָה אִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל  
 דְּלְעִילָא, אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ירמיה ב' ג') קֹדֶשׁ  
 יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תְּלִין נְבָלְתוֹ עַל הָעֵץ דָּא בַר נִשׁ דְּאִיהוּ  
 נָבֵל, עָלִיָּה אֶתְמַר כָּל הַמַּעֲמִיד תְּלָמִיד  
 דְּלֹא אִיהוּ חֲגוּן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּבְגִין דָּא  
 לֹא תְּלִין נְבָלְתוֹ עַל הָעֵץ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר  
 אַחַר לֹא תְּלִין וְגוֹמֵר, הָעֵץ אֵלִין יִשְׂרָאֵל דְּאֶתְמַר  
 בָּהּ (דף קמ"ב ע"א) (ישעיה ס"ה כ"ב) כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי, חוֹבָא  
 דְּעַבְדוֹ עִם נָבֵל, לָא תְּהֵא תְּלִיא לִיה בְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַד

---

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ
 

---

יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תְּלִין נְבָלְתוֹ עַל הָעֵץ – זֶה אָדָם  
 שֶׁהוּא נָבֵל, עָלָיו נֹאמַר כָּל הַמַּעֲמִיד  
 תְּלָמִיד שְׂאִינוּ חֲגוּן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה,  
 וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא תְּלִין נְבָלְתוֹ עַל הָעֵץ,  
 שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר לֹא תְּלִין  
 וְגוֹמֵר, הָעֵץ – אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׂנַאמַר בָּהֶם  
 כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי, הַחֲטָא שְׁעִשׂו עִם

בְּאָדָם בַּיּוֹם הַהוּא בְּמִלְאָכָה שְׂאֲסוּרָה  
 בְּשַׁבָּת, אֶלָּא קְבוּר תְּקַבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא,  
 שְׂלֵא תִרְאֶה לְפָנַי זְכוּר וְשָׁמּוֹר שֶׁל שַׁבָּת,  
 וּבְשִׁבִילָהּ נֹאמַר שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ  
 כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת  
 קֹדֶשׁ הוּא, וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתְּךָ,  
 שְׂנַשְׁמָה יִתְרָה הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל  
 שְׁלִמְעֵלָה, אֲדַמֶּת קֹדֶשׁ, שְׂנַאמַר בָּהּ קֹדֶשׁ